

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Gfv.VII.30.178/2012/5.szám

A Kúria a dr. Seenger Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Seenger Pál ügyvéd felperesnek a dr. Kovács Jenő ügyvéd által képviselt alperes ellen lízingdíj megfizetése iránt a Budaörsi Városi Bíróságnál 21.P.23.583/2010. szám alatt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Pf.25.267/2011/3. számú jogerős ítélete ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Megállapítja, a 198.600 (egyszázkilencvennyolcezer-hatszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felek - a felperes mint lízingbeadó, valamint az alperes mint lízingbevevő - 2007. május 18-án kötöttek pénzügyi lízingszerződést a forgalmi rendszámú C terepjáróra 6.000.000 Ft finanszírozási összeg és 120 hónapi futamidő mellett. A szerződés 7. pontja szerint az alperes kötelezettséget vállalt CASCO - és kötelező gépjármű felelősségbiztosítás megkötésére és annak hatályban tartására a lízingszerződés fennállása alatt. A biztosítást félként és egyben biztosítottként az alperesnek kellett megkötnie, s neki kellett gondoskodnia a biztosítási díjak határidőre történő megfizetéséről is. A felek úgy rendelkeztek, a

biztosítási szerződés kedvezményezettje a felperes, s ennek megfelelően az alperes a kártérítési összeget rá köteles engedményezni. Ezzel azonos rendelkezést tartalmaznak a felperes üzletszabályzatának 8.1. és 8.2. pontjai, melyet a szerződés szerint az Általános Szerződési Feltételekkel (a továbbiakban: ÁSZF) együtt az alperes átvett.

Az ÁSZF 5.7. pontja értelmében a lízingbevevő a lízingszerződés időtartama alatt vétkességére tekintettel nélkül viseli a lízingtárggyal összefüggésben a kárveszélyt. Az ÁSZF. 6. pontja szerint a biztosítás alapján járó kártérítés jogosultja a felperes. Az ÁSZF 6.7. pontja úgy rendelkezik, hogy lopáskár esetén az elszámolás elkészítéséig a lízingbevevő köteles a lízingszerződésben megállapított fizetési kötelezettségeinek esedékességgkor maradéktalanul eleget tenni. Az ÁSZF 9.3.b.) pontja szerint a felperes a lízingszerződést a lízingbevevőhöz intézett egyoldalú írásbeli nyilatkozattal azonnali hatállyal felmondani jogosult, ha lopáskár következett be. Ebben az esetben a lízingszerződés azonnali hatállyal megszűnik {9.1.b) pont}.

2008. július 13-áról 14-ére virradó éjszaka a személygépkocsit ismeretlen tettes ellopta, ami miatt az alperes feljelentést tett. A nyomozás során az elkövető személyét felderíteni nem sikerült.

2008. szeptember 2-án a felperes az alpereshez címzett levelében többek között azt a tájékoztatást adta, a kárösszeg bekérését a nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozat után kizárólag a finanszírozó cég kérheti.

A felperes a lízingszerződést a gépjármű ellopása miatt 2008. december 23-án mondta fel. Tájékoztatta egyben az alperest, az A Biztosító Zrt. 5.426.112 Ft kárösszeget térített, s felhívta őt 2009. január 10-éig további 1.985.775 Ft-ot fizessen meg.

Az alperes a felszólításnak nem tett eleget, ezért a felperes kereseti kérelmében arra kérte a bíróságot, kötelezze az alperest 1.985.775 Ft, ezen összeg vonatkozásában a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat és perköltség megfizetésére. Keresetét arra alapította, hogy az alperes felszólítása ellenére a lízingszerződésből eredő tartozását nem fizette meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy a felperes a biztosító értébecslését nem támadta meg. Álláspontja szerint emiatt 3 millió Ft-ot vesztett.

Az első fokon eljáró Budaörsi Városi Bíróság a 2011. április 12-én meghozott 21.P.23.583/2010/7. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.985.775 Ft-ot és ennek 2008. december 24-étől a kifizetésig járó késedelmi

kamatát, valamint 243.256 Ft perköltséget. Kifejtette, a biztosítóval szembeni kifogásait az alperes jogosult lett volna érvényesíteni. Az alperes az elszámolás helyességét nem vitatta, azt pedig nem bizonyította, hogy a felperes követelését kiegyenlítette.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2012. február 23-án meghozott 4.Pf.25.267/2011/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezéshez csatolt, a felperes által 2008. szeptember 2-án írt levél tartalma álláspontja szerint megfelel annak a felek között létrejött megállapodásnak, hogy a biztosítási szerződés kedvezményezettje a felperes, aki az alperes engedményezése alapján a kárösszeget átvenni jogosult. Egyetértett az elsőfokú ítéletet hozó bírósággal abban, az alperes a gépjármű után kifizetett kárösszegekre vonatkozó kifogását nem a felperessel, hanem a biztosítóval szemben érvényesítheti.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérte a Kúriát, a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően helyezze hatályon kívül és „rendeljen el” új eljárást. Felülvizsgálati kérelmét azzal indokolta, az eljáró bíróságok tévesen állapították meg, hogy az alperesnek joga lett volna a kifogásait a biztosítóval szemben érvényesíteni. Hivatkozott arra is, az M Rendőrkapitányságnak a nyomozás megszüntetéséről rendelkező 2008. szeptember 12-ei határozatát a felperesnek megküldte, azonban ő ennek ellenére a lízingdíjat továbbra is követelte.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, s arra a következtetésre jutott, hogy az a hivatkozott okokból nem jogszabálysértő.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet egyrészt abból az okból támadta, hogy álláspontja szerint kifogásait nem volt jogosult a biztosítóval szemben érvényesíteni. A Kúria úgy ítélte meg, az eljáró bíróságok helyesen fejtették ki, hogy a biztosítási szerződést a biztosítóval az alperes kötötte meg, amiből az is következik, hogy kifogásait érvényesíthette volna. Ez egyértelműen következik a lízingszerződés 7. pontjában írtakból. Ettől független, hogy a kártérítési összeg a felperest illette meg. A felperes 2008. szeptember 2-án kelt, hozzá címzett levelére pedig csupán a fellebbezési eljárásban hivatkozott bizonyítékként, így a Pp. 141. § /6/ bekezdése, valamint 235. § /1/ bekezdése értelmében új bizonyítéknak minősül, melyet a másodfokú eljárásban már

figyelembe sem lehetett venni. Ennek ellenére azt a másodfokú bíróság értékelte és értelmezte. Helyesen állapította meg, hogy e levélnek nincs az alperes állításának megfelelő tartalma, az abban foglaltak nem ellentétesek az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében érvelt először azzal, hogy a nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozat részére történt megküldése ellenére a felperes jogszerűtlenül követelte tőle továbbra is a lízingdíjat, s ezzel „növelte a kárigényét” vele szemben.

A felülvizsgálati eljárásban a védekezés alapjául szolgáló új tény állítására a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán a hivatkozottak szerint nincs mód, így a felülvizsgálati kérelemben rögzített ezen indokot a Kúria nem vizsgálhatta.

Mindezek miatt a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 84. § /1/ bekezdésének a) pontja, valamint a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében a 198.600 Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes részére engedélyezett teljes személyes költségmentesség miatt az állam viseli.

Budapest, 2013. április 9.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke, Dr.Szabó Péter sk.előadó-bíró, Dr.Osztovits András sk.bíró